

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: I ANLEDNING AF DEN SAL. MAD. JAKOBSENS DØDSFALD I RONDSTED DEN 1 MAY 1775 (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "I ANLEDNING AF DEN SAL. MAD. JAKOBSENS DØDSFALD I RONDSTED DEN 1 MAY 1775 (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid60997.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

I Anledning af den Sal. Mad. Jakobsens Dødsfald i Rondsted den 1 May 1775

O siig mig, du, som med afmægtig Klage
Vanærer Venners Hvilested:
Hvad gavner Graad? - hvo kaldte den tilbage
Fra Nattens tause Bred? -

Strøm Taare! - strøm, som Ild! - tyld al din Varme
I Brystet af det elskte Liig! -
52 Bøye Døden, bange Suk! - og svæk hans Arme,
Du vilde Klageskrig! -

Ak! - ubevæget, kold og døv omspænder
Tyrannen den begrædte Jord;
Som Livets Gud først vrister af hans Hænder
Ved et almægtigt Ord! -

Hvad skal de Taarer da, som intet nytte? -
Og siig mig, hvem begræder du? -
Er det den elskte Salige, hvis Hytte
Guds Vink nedbryder nu? -

See Hende smile fra Cherubers Bolig! -
Mon Hun i Sit Halleluja
Erindrer Støv, hvor Hun alt her saa rolig,
Saa glad løsrev Sig fra? -

Misund dog ey din troeste Veninde,
Den rige Frugt af prøvet Dyd! -
Mand! - Børn! - Slægt! - Armod! - ingen Graad maa rinde
For eders Elsktes Fryd! -

O hvilken Rigdom strømte fra Dit Hierte
Paa al Din Udsigts længste Kreds! -
Veninde! - Moder! - og vi see med Smerte,
At Du est vel tilfreds? -

O Jakobsens - o vor - o alles Glæde! -
Er det den Tak vi yde dig? -
Vi saae din Godheds Løn forud, - og græde,
Fordi den skyndte sig! -

Bort Taare! - men den drypper hed! - den sletter
De best udtænkte Tanker ud! -
Hvad vil du? - tie forvovne Suk, som tretter
Med Godheds viise Gud! -

53

Mon han miskiendte Tiden, da han kaldte
Sin elskte Brud fra Prøvelsen? -
Græd! - bruus! - og siig om Timen, som han valte,
Hvorfor du laster den? -

Halvtretted gik vor Moder dig imøde,
Forhadte, tunge Alderdom! -
Hun saae - hun følte halv din Vægt! - og døde,
Før al din Tyngsel kom! -

Hun nød endnu med Sit halvbrustne Øye
Fuldmoden Frugt af hver en Pligt; -

Hvad Hun forlod var meest ved Hendes Møye
Fuldført, og lykkeligt! -

Mands, Børns og Slægts taknemmelige Taarer
Forfriskte Kilden til der' Vel;
Og tyldte Lyst igiennem kolde Aarer
I Hendes trætte Siæl. -

Saa sank den i en sød og salig Slummer
I Godheds Arm, fra Venners Skiød;
Og efterlod dem kun den ene Kummer,
At Hun saa snart var død. -

Ak seer Du den, Du ømmeste Veninde;
Da see den første gang med Lyst! -
Nyd alles Graad ! - og læs Dit Æreminde
I hvert et saaret Bryst! -

O Armod's Trøst! - o Dydens Roes og Glæde! -
Ey Marmor skal Du see! - men meer! -
See ved Din Aske, Fremmede, som græde,
Naar Heltens Arving leer! -

Dog, Du har endt Dit Løb! - Du vandst Din Krone! -
Og kommer ey vort Tab ihu! -
54 Mon Du, i Glands fra Herlighedens Throne,
Kan see Din Grav endnu? -

Hvad vil I da, uædle - spildte Taarer? -
Hvad skal da Sorgens hæse Raab? -
O Salige! - gav dog Din Død, som saarer,
Selv Lægedom og Haab! -

En Død, som Din, beslutte vore Dage! -
Da skal vi glemme Graad og Skrig, -
Og ey forgieves kalde Dig tilbage,
Men glade gaae til Dig! -

Rondsted, den 14 May 1775.